

Yeni Türkiye Şuuruyla
CUMHÛRİYET VE HALÎFELİK

Osman Yüksel Serdengeçti'yi tanımayan yoktur. Bu zat, bir zamanlar, 'Allah' dedi diye, '**lâiklik**' tulsımının hışmına uğramış, mahkemeye verilmiştir.

Mahkemenin ağır cezâ reisi **Serdengeçti**'ye sorar:

"Osman Bey,

savcılık makâmı sizin radyodaki

konusmanıza başlarken "**Allah**" kelimesini

kullandığınızı belirterek bundan dolayı şahsınızı suçluyor.

Söyleyin bakalım savunmanız nedir?"

Serdengeçti savunmasını şöyle yapar:

"Efendim!

Allah kelimesi ve meşhûmu

Türkçe'nin vazgeçilmez bir unsuru hâline

gelmiştir. Meselâ '**Allahısma**rladık' deriz; '**Allah ömürler**

versin' deriz; '**Allah aşkına**', '**Allah'ını seversen**' ve '**Allah izin**

verirse' deriz. Kullanılması bu kadar tabii olan Allah kelimesini radyo konuşmasında

niçin kullandın, bu suçtur şeklindeki savcılık iddiâsına cevâbım şudur:

Allah Allah!

Prof^Ω. Dr. Mustafa TEMİZ^δ

19.03.2018

"Osmanlı Devletinde

hırsızlık, soygun, yol kesme,

dolandırıcılık ve yankesicilik yok gibidir.

Hele İstanbul'da asâyişsizlik gerçekten nâdirdir."

Sir James Porter

"Türkler de canlı

ve cansız mahlûkâtın

hepsiyle iyi geçinirler. Ağaçlara,

kuşlara, köpeklere velhâsıl Allah'ın yarattığı

her şeye hürmet ederler. Bizim memleketlerde başıboş

birakılan yâhut eziyet edilen bu zavallı hayvan cinslerinin hepsine

şefkat ve merhâmetlerini gösterirler. Bütün sokaklarda mahalle köpekleri

için muayyen aralıklarla su kovaları sıralanır. Bâzı Türk-ler **de** ömürleri boyunca

besledikleri kumrular için ölürken vakıflar kurup kendilerinden sonra yem serpilmesini

sağlar¹."

Lamartin

^Ω Dosyalarda sayfa sonlarındaki [pdf](#), [html](#) uzantılı ve diğer adresler tıkladığında, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu reddeder*, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

¹ Kandemir, M.Y., Örneklerle İslâm Ahlâkı, Sayfa 93-94, Nesil Yayınları, 2003.

Yeni Türkiye Şuurıyla
CUMHURİYET VE HALİFELİK
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

*“O Türk, nâmusludur,
vefâkardır, dürüsttür, katı bir
görünüşi vardır belki; ama zayıflara ve
iyilere karşı inanılmayacak kadar yumuşaktır².”*
Claud Farrere

İnsanın Şerefi

Evren'in en şerefli varlığı insandır. Bilim **adamları**, **Evren**'de başka akıllı varlıkların olup **olmadığını** anlamak husûsunda, **uzaya**, **Dünyâ**'daki bütün milletlerin dillerini temsil eden, **mesajlar** yollayarak, kararlı çalışmalarını sürdürmektedirler. Şu ana kadar gönderilen **mesajlara** olumlu bir cevâbın gelmemiş **olması** ve yapılan diğer ilmî **araştırmalar**, bu âlemin tek akıllı varlıklarının biz **insanlar** olduğu fikrinin **doğruluğunu**, hâlâ muhafaza etmektedir.

Bu yüzden insanın **Evren**'in en şerefli varlığı olduğu **fikri**, dün olduğu gibi bu gün de geçerlidir. *Ki insanoğluna bu ünvânı da, ‘Eşref-i Mah-lûkat* olarak, *gümümüzün yegâne en gerçek dini olan, İslâm* vermiş bulunmaktadır. *Bunun böyle olduğunu*, bu günkü teknoloji çağında, *hemen hemen bilmeyen de yok gibidir*. Buna rağmen, insanların birbirleriyle, *yine de, didişip* kakışmaları nedendir, *anlaşılamiyor?*

İnsanlık **şeref** ve **kutsallığının** hakkını **teslim** etmek için, *bu târihi sürecin akışı içinde*, onun haklarını dokunulmaz kılacak yönde yapılan **çalışmaların**, *günümüzde de*, henüz **olgunluğa** kavuşmuş olduğu söylenemez. **Fikir**, kanaat, **teşebbüs** ve **vicdan hürriyeti**; yaşama, öğrenme, araştırma yapma ve seyâhat serbestliği gibi **özel** kişilik **haklarının**, **Birleşmiş Milletler bildirilerine** ve birçok devletlerin **anayasalarına** kadar girmiş olmalarına rağmen, bu hakların kullanılmasına, *bugün dahî*, **Batılların**, hâlâ, alışmamış **olmaları**, *insanı şaşırtmaktadır*³.

İnsanlık **târihinin**, *kişilik hakları ve kendi kendini idâresi husûsunda*, yüzyıllar boyunca vermiş olduğu mücâdele sonunda **varmış** olduğu medenî ölçülerin **ifâdesi**, *şimdilik* **Cumhûriyet Ve Demokrasi** ile şekillenmiş gibi gö-

² Danişmend, Eski Türk Seciye ve Ahlakı, Sayfa 92.

³ Temiz, M., *Batı'da İnsanlık, Batıcılarımız'la Birlikte, Batıyor mu? Bu Bilimsel Gerçeği Biliyor muydunuz? Batıcı Zihniyetlerin İslâm Düşmanlığının Bilimsel Sonucu...*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/BATICILARIMIZ%20DA%20BATIYOR%20MU.pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/BATICILARIMIZ%20DA%20BATIYOR%20MU.docx>, En Son Erişim Târîhi: 20.09.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

rülmektedir. Ama akl-ı selîm sâhibi her bir normal insana üzüntü ve **tereddüt** veren **husus**, *ne tuhaftır ki gittikçe canavarlaşmakta olan*, **Batılı** emperyalistlerin bu **değerleri**, *hâlâ bir istismar vâsıtası olarak*, kullanmaktan kurtulamamış olmalıdır.

Cumhûriyet

Millet tarafından seçilen bir meclise dayanan ve başında bir cumhurbaşkanı bulunan ve siyâsî bir rejim şekli olan, Cumhûriyet, yakın târihlere kadar, bütün sosyalist ülkeler başta olmak üzere, çoğu ülkeler tarafından kabul görmüş görünüyordu. Şu 21. Yüzyıl'ın ilk çeyreğinde bile, **'halka rağmen halk için'** düstûrundan yeterli derecede vazgeçilememiş olduğu için, insanlığın **beklentileri**, *ne yazık ki*, tam olarak elde edilememiş görülüyor / görülmektedir...

İsmi ne olursa olsun, halkın çoğunluğunu **gözeten** idârî fikir eskidir. **Aristo** bunu, **'Umûmun menfaatini gözeten halk idâresi'** olarak târif etmiştir. Cumhûriyet **idâresi**, *ilk defâ, 4 Temmuz 1776'da ABD'de ve 1789'da Fransa'da ilân edilmiştir.* **Ama** bu iki devleti de bugün **gözlediğimizde**, *ne yazık ki*, **bunların** da, *bu idâre şeklinin sunduğu avantaj ve değerleri*, insanlık değerlerinin **korunması** ve **artırılması** yönünden ziyâde, *onu istismar etmek için*, bir gösteriş olarak **değerlendirdiklerini / kullandıklarını**, şu sıralarda **şaşkın şaşkın**, *izlemekte olduğumuzu da îtiraf etmek zorundayız!*

Halîfelik

Târihî **kaynaklar**, İslâm ülkelerinde ilk cumhûriyet **ruhlu** yönetimin dört **halîfelerle** başladığını bildirmektedir. *Şöyle ki*, Hz Muhammed (SAV)* Efendimiz'in ölümü **üzerine**, *muhâcir denilen Mekkeliler*, ensar denilen Medineliler ve **Ehl-i Beyt** denilen, Hz Muhammed (SAV) Efendimiz'in damâdi **Hz. Ali** taraftarları arasında, *halîfe seçimi husûsunda*, **guruplaşmalar** olmuştur. *Günümüz anlamında birer parti demek olan*, bu üç **grup** arasında, *şiddetli bir tartışma* baş göstermiş, her bir **grup**, *halîfeliğin kendilerinin hakları olduğunu savunmaya başlamıştır.*

* SAV kısaltması, "Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem-Allah O'na salât etsin." demektir.

Sonunda anlaşmazlık çözülmüştür. **H. Ömer (RA)**'ın **H. Ebûbekir (RA)**'ı, kendi öz irâdesiyle *tanıması* ve ona halîfe olarak *bağlılık* göstermesi, düğümü çözmüştür. *H. Ömer (RA)*'ın **H. Ebûbekir (RA)**'ın elini tutması üzerine, diğer grupların, *H. Ömer (RA)*'ın bu davranışını, **tartı-şıp** sonucu olumlu olarak değerlendirmeleri, aynı tasvibi tek **tek** kendi öz irâdeleleriyle, **benimsemeleri** sonunda, halîfe seçimi tamamlanmıştır. Bu sûretle **İslâm Târîhi**'nde, *rûhu seçmenin* özgür irâdesine dayanan, **cumhûriyet** rejiminin ilk örneği **demokratik** bir tarzda atılmıştır.

Cumhûriyet, Arapça bir kelime olan, 'cumhur' sözcüğünden gelmektedir. 'Cumhur' kelimesi **sözlükte**, 'herhangi bir şeyin en büyük kısmı, bir topluluğun çoğunluğu veyâ önde gelenleri' anlamına gelmektedir. Kelime anlamına tamâmen uygun olan ve dört halîfe devrinde ilk **temeli** atılan, cumhûriyet **idâresi**, daha sonra gelen devletlerde **sarsılmış**, devlet başkanlığı, **Osmanlı Devleti**'nin son ânına kadar, babadan **oğula** geçen, bir saltanat sistemi hâline dönüşmüştür. **Peygamberimiz (SAV) Efendimiz**'in bu konuda **söylemiş** olduğu, 'Hilâfet benden sonra, 30 yıldır. Bundan sonra saltanat (mülk, krallık) vardır⁴' **şeklindeki** sözleri de, *ilim ve / veyâ bilim adamları tarafından bilinmektedir*.

Demek ki, ilk 30 yıllık **Halîfelik Dönemi**, Cumhûriyet'in **asıl çekirdeğini** ve **ilk örneğini** **meydana** getirmektedir. **ABD ve Fransa** da, bu târihî olayı, *örnek almışlardır* ama **işin** rûhunu hâlâ daha yakalamış değillerdir... **Halîfelik** kavramı ise, *zamanla siyâsi açıdan*, **krallığa** dönüşmüştür. Memleketimiz **Kurtuluş Savaşı**'ndan sonra **29 Ekim 1923** târihinde, Cumhûriyet'e **ka-
vuşmuş** bulunmaktadır.

Demokratik düşünceye sâhip **olanlar**, günümüzde en **gerçek** cumhûriyet **şeklini**, 'çok partili bir siyâsî hayatta, genel seçimlerle iş başına gelmiş ve bu seçilen kişilerin çıkardığı kânunlarla idâre edilen, tarafsız ve hiç bir zümreye imtiyaz **tanımayan** bir idâreye sâhip hür ve demokratik bir devlet şeklinde **telâkkî** etmektedirler⁵.

Kurmuş olduğumuz **Cumhûriyet** idâresinde **partilerimiz** çoktur. *Ama şimdiye kadar*, özellikle **Eski Türkiye**'de, tarafsız ve hiç bir zümreye imtiyaz **tanımayan**, *bir idârî mekanizmayı*, hür ve demokratik bir devlet yapısını, **gerçekleştirebildik mi?** **Asıl buna** bakmak **gerekıyor!** Çünkü **Cumhûri-**

* RA kısaltması "Radiyallâhü Anh - Allah ondan razı olsun." demektir.

⁴ Hadis Ansiklopedisi (Kütüb-ü Sitte) 5. Cilt, s. 379.

⁵ Yeni Rehber Ansiklopedisi, Cilt 5, Sayfa 5.

yeti kurmak önemli bir olay olmuştur. *Ama onun gerçek rûhuna uymak daha çok önemlidir.* Bu ikinci şıkta **korkarım** sınıfta **kaldık!**

Özellikle **Eski Türkiye**'de, *demokrasi ve /veyâ insan haklarının olup-olmadığı husûsundaki tartışmaların en çok yapıldığı ülke, maalesef,* Türkiye-miz olmuştur. *Gönül isterdi ki,* bugün ancak tadını yeni **yeni** duymaya başladığımız gerçek **özgürlük** ve insan haklarının **Eski Türkiye**'de de olmasıydı. *Eğer öyle olsaydı,* bugün dünyânın her hususta **birinci** plânda olan, *bir süper devlet olmamız,* işten bile olmayacaktı. Dünyâ milletlerinin bilgi çağı diye övündüğü o **günleri,** *süper devletimizin öncülüğünde,* kim bilir daha **üstün** özelliklerle **tartışıyor** olacaktık... *Ama ne yazık ki,* **yetersiz,** kaabiliyet-siz **özellikleriyle,** *emperyalistlerin taşeron ve kuklası duruma gelmiş olan,* bâzı **nankör** yöneticilerimiz yüzünden **Milletimiz,** *bu fırsatı kaçırmış* ve şimdi bu **günlerde,** *o günlerin insanlık dışı çeşitli dert ve acılarını,* büyük kayıplarla **kapatmaya** çalışıyor/ çalışmaktadır.

Bilindiği gibi, *Fransız Devrimi esnâsında,* ünlü kimyâcı **Lavoisier**'i giyotine götüren, *'Cumhûriyetin bilim adamına ihtiyâcı yoktur'*^a **zihniyeti** hâkimdi. Bu zihniyetin değişik kanattaki bir benzerinin içine sürüklendiği ve kafaların oldukça karışık olduğu **Memleketimiz** de, *işte o Eski Türkiye günlerinde,* **benzer** havayı yaşıyordu. *O günlerde,* böyle bir atmosfer içinde, **tabulaştırılan** bâzı kişi ve **kavramları,** *koruyucu birer silâh gibi kullanıp köşeyi dönmeyi tasarlayarak,* **şahsî** çıkarlarını **ön** plânda **tutanlarla,** Memleketimizi *'muâsir medeniyet seviyesi'*ne **çıkartıp** onu geçmeyi hedefleyen, Millet ve Memleket sevgisinin yakıp tutuşturduğu **cesur** memleket evlâtlarının **mücâdelesini** seyretmenin **karışık** duyguları içindeydik.

Demokrasi

Demokrasi, *Eski Yunanca'da,* **halk** anlamında **'demos'** ve **'otorite'** anlamında **'kratos'** kelimelerinden gelmektedir. Bu iki kelimenin birleşmesinden meydana gelen **'demokratia',** *'halk idâresi' veyâ 'halkın kendi kendini idâresi'* anlamlarını taşır / taşımaktadır. **Ancak,** bugün **Doğrudan Doğruya Demokrasi,** *Temsilî Demokrasi,* *Yarı Doğrudan Demokrasi,* *Liberal Demokrasi,* *Sosyal Demokrasi* veyâ **Ekonomik Demokrasi** gibi, *çok çeşitli anlamlarda demokrasi anlayışları vardır.*

^a Bahçıvan, M., *Lavoisier'in Başlı Düşerken; Bilim Ayağa Kalktı,* Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.altınsehiradana.com/kategoriler/say-5-kasm-aralk-2011-/item/255-lavoisier%E2%80%99in-basiduserkenbilim-ayaga-kalkti>, En Son Erişim Târihi: 05.05.2012.

Günümüzde demokrasi anlayışının bu kadar **çeşitli** olması, *insanlığın özlediği anlamda*, insan haysiyetine uygun bir demokrasi anlayışının **henüz** elde edilemediğini, **açıkça**, çağrıştırmaktadır. Nitekim **1990** öncesi **Rusya**'da adı **Sovyet Sosyalist Cumhûriyeti** olan idâre **komünist**, **1776**'da **ABD**'de kurulan, **Cumhûriyet Rejimi** ise **kapitalist** idi. *Bâzı Batı organları, Memleketimiz*'in **Eski Türkiye**'deki idâresinin **Cumhûriyet** olmasına rağmen, **demokrasi alanındaki eksikliklerimiz nedeniyle**, o günlerde **bize** de, **koyu bir 'komünist uygulamaya sâhip' ülke** yakıştırmaları yapabilmekteydiler.

Cumhûriyet ve **demokrasi** kelimelerinin çok sık **söylenmesi**, böylece bu değerlerin **istismar** edilmesiyle, *memleket meselelerinin halledilmediği, Eski Türkiye*'de, **bilimsel** olarak, artık **gösterilmiş** bulunuyordu. **bulunmaktadır**. **Kelime, terim, tanım ve kavramların özüne inilmeden**, özlerine uygun davranılmadan, **bunları, bıkkınlık getirecek derecede**, tekrar ede ede nutuk **çekenlerin**, *buna rağmen sonuçta bir arpa boyu kadar ilerleme sağlamayanların da, istismarcıların da tâ kendileri oldukları da, şu anda, Yeni Türkiye*'de **bilimsel** olarak, **ispatlanmış** bulunuyor / bulunmaktadır. **Özellikle**, "**Cumhûriyet, Türk, Türkçe, Atatürk, ilke, T.C.**" gibi kelime ya da **kavramlar**, *İnönü Zihniyeti adını verdiğim*, bu **istismarcı** zihniyet tarafından en çok istismar edilenler arasındadır. *Hattâ bunların İslâm ile alâkaları olmadıği*, bilinmektedir. *Buna rağmen*, her fırsatta, **İslâm Düşmanlığı**⁴ yaptıkları *hâldé*⁶, meselâ "**İnsan Hakları, haram, helâl, adâlet, namaz gibi, Hal-kımız** tarafından da çok önemsenen, **İslâm**'ın kusal saydığı, *bâzı kavramları da, öyle ustalıkla istismar ettiklerine de, ayrıca, şâhit* oluyoruz ki, *insan 'hayret' demekten kendini alamıyor!*

Adı **cumhûriyet** fakat uygulaması **komünist** veyâ **kapitalist** olmanın temelinde de, *esas* olarak, bu **inançsızlığa** ve samîmiyetsizliğe dayanan, 'istismar' **kavramı** yatmaktadır. *Meselâ 1776 yılında cumhûriyete kavuşan, A BD*'nde daha sonra köleliğin kaldırılmasının **esas** nedeni **de**, **demokrasi** ve *insânî olmaktan ziyâde*, ekonomik **çıkarların** söz konusu olmasıdır. Çünkü **çıkar** hesapları, *kapitalist sözcüğünden de çağrıştırdığı gibi*, dünyâlaşarak canavarlaşmış olan Batılı devletlerin **şah** damarlarıdır.

⁴ Haber10, **CHP'li Taşdelen: Bizim savaşımız İslâm'la**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://www.ulkehaber.com/chpli-tasdelen-bizim-savasimiz-islamla_23568.html, En Son Erişim Tarihi: 03.04.2014.

⁶ Temiz, M., **Doğal Ve Çukursal Mağaralar (Projesi)**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, [http://mtemiz.com/bilim/DOĞAL%20VE%20ÇUKURSAL%20MAĞARALAR%20\(PROJESİ\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/DOĞAL%20VE%20ÇUKURSAL%20MAĞARALAR%20(PROJESİ).pdf) YA DA [http://mtemiz.com/bilim/DOĞAL%20VE%20ÇUKURSAL%20MAĞARALAR%20\(PROJESİ\).docx](http://mtemiz.com/bilim/DOĞAL%20VE%20ÇUKURSAL%20MAĞARALAR%20(PROJESİ).docx), En Son Erişim Tarihi: 25.08.2015.

Güyâ demokrasi getirme terâneleriyle, **Saddam**'ı devirme plânları içinde, **ABD**'nin körfezin petrolüne çullanmasının esas **amacı** da, çıkar hesâbı değil **miydi**?⁵ Batılıların bütün **plânlarının** ve hattâ **misyonerlik** faaliyetlerinin dahî **temelini**, onların dünyâlaşmalarının ve canavarlaşmalarının da yolunu açan, bu **çıkâr** hesâbı ve **sömürgecilik** oluşturmaktadır. Bu **husus**, **İslâm**'ın temek Kültürel düşüncesiyle Batı düşüncesinin (Hıristiyan Kültürü'nün) örtüşmediği, en **önemli** temel neden ve **düşünce** farklarından bir tânesidir. Bunun temel kültürel **unsuru** ise, **İslâm**'da sosyal düşüncenin temelinde **'biz'** kavramının, *emperyalist Batı düşüncesinin temelinde ise, 'ben'* kavramının yerleşmiş olmasıdır.

Maddeci Batı anlayışına göre, benliğin (egoizmin) mutlaka tatmin edilmesi gerekir. **Bilim**, bu **egoizmanın** tatmin edilmesi için, bir **vâsıta** olarak kullanılıyor / kullanılmaktadır⁷. *Dolayısıyla bilimin sonunda*, meydana gelen eserler de, *o vâsitanın birer unsuru mâhiyetinde kalmaktadır*.

İslâm düşüncesinde ise **önemli** olan **şey**, *'Topluluk ve insanlığa musallat olan kötülüklerin ortadan kaldırılmasının, şahsî menfaat temininden üstün olmasıdır.'* Bu **görüş** bir mecele kâidesi olarak da **ortadadır**, temel ve ilâhî tetikleyicisi ise **ilimdir**⁸.

Dolayısıyla bugün Batı **insanının**, *insanlığından şüphe edilmektedir*. **Saint Exupery**, *"Ben 20. yüzyıl insanı... Ben ve çocuklarım, kurduğumuz medeniyete kurban olalım! Malımız daha çok ve rahatımız yerinde... Fakat kökten bir eksikimiz var ve bunu pekiyi anlatamıyoruz. Eskisinden daha az duyuyoruz insanlığımızı... Bilinmez bâzı üstünlüklerimizi yitirdik..."* demektedir⁹.

⁵ 2007 yılında ABD'nin Irak'ı ne hâle getirdiğini herkes bizzat görmüştür.

⁷ Temiz, M., *Şerî İman, İlim Sevgi, Aşk Ve Nîmet, Bilim Fayda Ve Menfaat*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/ŞERÎ%20İMAN,%20İLİM%20SEVGİ,%20AŞK%20VE%20NİMET,%20BİLİM%20FAYDA%20VE%20MENFAAT.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/ŞERÎ%20İMAN,%20İLİM%20SEVGİ,%20AŞK%20VE%20NİMET,%20BİLİM%20FAYDA%20VE%20MENFAAT.docx>, En Son Erişim Târihi: 11.10.2016.

⁸ Temiz, M., *Şerî İman, İlim Sevgi, Aşk Ve Nîmet, Bilim Fayda Ve Menfaat*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/ŞERÎ%20İMAN,%20İLİM%20SEVGİ,%20AŞK%20VE%20NİMET,%20BİLİM%20FAYDA%20VE%20MENFAAT.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/ŞERÎ%20İMAN,%20İLİM%20SEVGİ,%20AŞK%20VE%20NİMET,%20BİLİM%20FAYDA%20VE%20MENFAAT.docx>, En Son Erişim Târihi: 11.10.2016.

⁹ Elibol, S., *Sınırsız Dünya*, Birlik Yay., Ank., 1980.

Batı kültürü ile **İslâm Kültürü**'nün bu düşünce farkı, *tabiatıyla*, **demokrasi** anlayışına da sıçramıştır. **Demokrasi kavramı**, *bu farkın ortadan kaldırılması oranında*, Müslümanlar tarafından benimsenebilir. Ama ne derece?

Bununla berâber, incelendiğinde görülecektir ki, *insanlığın özlemi olan*, **demokrasinin** ruh ve anlayışının en **güzelini** İslâm Dini, *en son gerçek din olarak*, kendi sistemi içinde, *zâten getirmiş bulunmaktadır / bulunuyor...* **Gerçek** olanları taşıyanların **çokluğundan** dolayı, *bugün henüz*, ne aklı başında olan Batılılardan, **ne** de Müslümanlardan, bir taş da bana isâbet etmesin düşüncesiyle ya da eder **korkusuyla**, *bu gerçeği gün yüzüne çıkarma cesâreti gösterenlere pek rastlanmamakta* ve bu nedenle **insanlık**, *henüz tam anlamıyla*, **İslâmî** nîmetlerden faydalanamaktadır / faydalanamıyor...

21. Yüzyıl'ın bu ilk çeyreğinde, **dünyâda** ve özellikle de **Yeni Türkiye** olarak **Memleketimiz**'de meydana gelen, *gerek bilimsel ve teknolojik, gerekse özgürlük alanındaki*, atılım ve **gelişmeler**, *asıl Türk Milleti olarak*, geleceğe daha güvenle bakmamızı bizlere, *âdetâ fısıldamaktadır*.

İnsan Hakları ve Demokrasi **borazanlığı** yapmasının yanında Batı'nın, *en azından*, bir **çifte** standarta sâhip olmasının temelinde, **benlik** ve madî **çıkâr** hesabının vazgeçilemeyecek derecede **etkin** olması yatmaktadır. Basit önlem ve tedbirlerle bu iki unsurdan kurtulmanın pek mümkün olamayacağı da açıktır.

Cumhûriyet ve demokrasi, *insanların temel hak ve özgürlüklerinin güvence altında tutulması için*, insanların mutlak hâkimiyetine dayanan siyâsî bir teşkilât felsefesi olmasına rağmen, *günümüzde teknolojik üstünlüğe sâhip olan*, bu **devletler**, *teknolojik sarhoşluk içinde*, bu kavramların hakkını verememektedirler. Bu **devletler**, *İnsan Hakları ve Demokrasi kılıcının etkinliğini istismar ederek*, zayıf ve mazlûm devletlerin zenginliklerini **sömürme** politikası uygulamaktadırlar. **Bunlar**, Mehmet Akif'in **İstiklâl Marşı**'mızda belirtmiş olduğu, *'tek dişi kalmış canavar'* **sifatını**, *ne yazık ki*, hâlâ muhafaza etmektedirler / ediyorlar. *Şu anki düşünceme göre*, Müslüman olup onu tam yaşamaya çalışmadıktan sonra da **kimse**, *bu tür sıfatlardan kurtulamaz*.

Emperyalist Batılılar da bu anlayışla bu sıfatlardan hiç bir zaman da kurtulamayacaklardır. Bu yüzden inandırıcılıkları günden güne azalmaktadır. Bu da **bize**, *insan hakları, demokrasi gibi*, **kavramların**, *dünyâ çapında*, uygulanmaya koyulmasıyla, *bütün milletleri huzur ve mutluluğa kavuşturacak olan*, **milletin**, *geçmişte olduğu gibi*, bundan sonra da, *yine bizim Milletimizin*

olacağına olan, inançlarımızı şimdiden tâzeleyip, ona göre hazırlanmamızı, telkin etmektedir.

Cumhûriyet ve demokrasi kavramları, gerçek karşılıklarını, *Milletimizin önderliğinde, ancak İslâm'ı, eksiksiz olarak, yaşamarıyla bulabilecektir.*

Bunlar, şüphesiz, iyimser ve güzel temennilerdir. *Bu temennilerin gerçekleşmesi için, önce Milletimiz'in şöyle bir silkinip Cumhûriyet ve Demokrasi'yi, İslâmî ölçülerle yaşayarak, hakkını teslim etmesi gerekiyor mu?*

Ülkeler rejimler için değil, *rejimler ülkeler ve insanlar içindir.* Eğer bir rejim insanlarını mutlu edemiyorsa o **rejim**, *insanların mutluluğunu sağlamak için, kendini yenilemek zorundadır. Ateist ve inançsızları bir tarafa bırakalım, şimdilik...* Meselâ bir **insan**, *öldükten sonra Cennet'e gitmek isteyebilir.* Demokrasi borazanlığı yapanlara soruyorum, **şimdi...** *Bu bir demokratik hak değil midir? %99'u Müslüman olan Memleketimiz'de, Cennet'e gitmek istemeyen insan da yok gibidir.* Bu istekler ve bunların gerçekleştirilmesi **çabaları** da, *elbette ki, demokratik birer hak olarak algılanmak zorundadır. Hâlbuki Eski Türkiye'deyken, Memleketimiz'deki bâzı yöneticiler, insanların bu demokratik haklarını hiçe saymışlardır.* Bu **Zihniyet**, *şu 21. Yüzyıl'ın ilk çeyreğinde dahî, bu yöndeki çabalarını, hâlâ da, sürdürmeye çalışmaktadır...*

Prof. Dr. Nilüfer Göle, *'Bizdeki Lâiklik Demokrasi İle Bağdaşmadı'* başlığı altında, *"Lâiklik bizde dinin kontrol altına alınması olarak anlaşılmıştır. Hâlbuki lâiklik dinin tamâmen serbest bırakılmasıdır"¹⁰.* demektedir. **Ama** bu gerçekler, özellikle de *Eski Türkiye'de, bâzılarının, her zaman, bir kulağından girip öteki kulağından çıkmıştır.*

Cumhûriyet Devrinde İrticâ, Gericilik¹¹ ve Lâiklik

Köşe yazarlarımızdan biri **7.9.1991** târîhli gazetelerin birinde o günkü demokrasiyi şöyle târif ediyor: *"...Biz dönelim yine demokrasiye... Çünkü en*

¹⁰ Zaman G., 25 Şubat 1992. Zaman G., 25 Şubat 1992.

¹¹ Temiz, M., *Meğer Müslümanların Her Biri Birer 'Ecünnü' İmiş, Öyle mi?* Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/MEĞER%20MÜSLÜMANLARIN%20HER%20BİRİ%20BİRER%20'ECÜNNÜ'%20İMİŞ,%20ÖYLE%20Mİ.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/MEĞER%20MÜSLÜMANLARIN%20HER%20BİRİ%20BİRER%20'ECÜNNÜ'%20İMİŞ,%20ÖYLE%20Mİ.docx>, En Son Erişim Târihi: 19.05.2015, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

mühimi o... Çocuktan, ihtiyardan, hastadan, okuldan, çamurdan, çukurdan, açıkçası insandan daha mühimi o..."

Bu ifâdeler, *bence*, **Eski Türkiye**'deyken, **yetkililerimizin** ve kânun **yapıcılarımızın** demokrasiyi dillerine **dolayarak**, *otururken demokrasi*, *yatarken demokrasi*, *kalkarken demokrasi*; **düşünürken**, yemek **yerken**, **uyurken** bile, *demokrasi sayıkladıklarını*, fakat demokrasi adına hiç bir şey yapmadıklarını görenlerin, *en sonunda cinnet getirmemek için*, kaleme aldıkları ya da alacakları '**deşarj olma**' sözcükleriydi, aslında...

Bir nevî **tahammülün** son sınırını işâret eden bu **tasvir**, *aynı zamanda*, demokrasiyi istismar edenlere de **ne** güzel bir **gönderme** oluyordu! **Bravo! ... Bey!** 'Yalnız bir de buna benzer olarak **lâiklik** için yazsaydınız ne güzel olacaktı!' diyesi geliyor, **insanın**...

İnsanları tahammül ve çılgınlıkların sınırına getiren, daha çok şeyler var, **aslında**... *Eski Türkiye'nin son yıllarında artan*, bu tahammülsüzlük ve **çılgınlıkların** dozunu **düşürmek** için, *bunların hepsine âit*, genel olarak, birer '**deşarj sözcükleri**' gerekli gibi *görünüyor*, bilimsel açıdan da, *artık bu kadar tecrübeden sonra*... Belki **sağlam** sınırlara **sâhip** olup da **sabredenler**, *geleceğin parlak ufuklarını görür gibi olabiliyorlardır*, bilinmez ki **bu**... Sâhi, **Yeni Türkiye**'de bu günlere kavuştuğumuza göre, **desenize**, *bizlerin de o zamanlar*, *hamdolsun sınırlarımız*, demek ki, *bugünkünden daha sağlamış, öyle ya*...

O günlerde **Eski Türkiye**'de **İrticâ** yaygarası **da**, hat safhadaydı:

Yeni Türkiye'deki gelişmelere bakarak, **21. Yüzyıl**'da *gericilik*, *fundamantalizm*, **irticâ** gibi, kavramlar da, *ilmin ışığı altında*, **eriyip** gideceğe benziyor... *Eski CHP'nin Ulus Gazetesi'nde çalışmış*, basın şeref kartı sâhibi **Câhit Beğenç** o günlerde:

"İrticâ konusu bizde yeni değil... 2. **Mahmut** döneminden beri bir irticâ yaygarasıdır gidiyor. Kökü *Batı'dır*. 18. yüzyılda **Rousseau**, **Diderot**, **Voltaire** gibi *yazarlar*, *Batı'da özgürlük düşüncesini savundular*. Onlara göre **özgürlük**, *Kral'dan ve Kilise'den kurtulmaktı*. O zamandan beri, *Batı Târihi*, bu iki kuruma karşı *savaştan ibârettir*. Orada *Krallık yıkılıp Cumhuriyet kuruldu*. *Kilise de hâkimiyetini kaybetti*. Böylece *kavga bitti*. Ama *imparatorluk yıkıldığı ve lâiklik geldiği hâlde*, **Türkiye**'deki *Batıcılar hâlâ kavgayı sürdürüyorlar*..."

biçiminde sürüp giden **yazısında**, *Batı'daki Kral düşmanlığının Türkiye'de iktidar düşmanlığına*, kilise düşmanlığının ise, **İslâm Düşmanlığı**'na dönüş-tüğünü söylemekteydi¹². Bu düşmanlıkları **Türkiye**'de yerleştiren zihniyetin **İnönü Zihniyeti** olduğu, *artık bugün*, bütün açıklığıyla bilinmektedir / bili-niyor...

Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi olan bir bilim insanı:

“1923 yılından 1946 yılına kadar (Türkiye’de) demokrasiden hiç söz edilemez. Bu dönemde lâiklik en katı biçimde uygulanmıştır.” **dedikten** sonra devamla:

“Ne zaman demokrasiye geçilse, Müslümanlar güçlenmiştir. Bu da darbeyi gündeme getirmiştir. **İslâm** ülkelerinin hemen **hemen** hepsinde de-mokratik ortamlarda Müslümanlar gelişiyor. Bunun için **İslâm Dünyâsı**’nda hep **totaliter** rejimler vardır. **Darbe**, İslâmî gelişmenin hemen karşısına çıkı-yor. Bunun en somut örneği de **Cezâyir**’dir.^{13c} **diyordu**.

Yapılan bu tespitler gösteriyor ki, darbe ile karşılaşan İslâm ülkele-rinde, darbecilerin Müslümanların gelişmesini istemedikleri açıktır... Bunla-rın, demokrasiyi sırf kendi **çıkarlarının** devâmı için **savundukları**, Müslü-manları **sindirmeyi** ise, ‘İslâm’ ve ‘Müslüman’ kelimelerini **açıktan açığa kullanmadan**, onları ‘irticâ’ ve ‘gerici’ gibi, hayal güçlerinin ürettiği **sunî** düşmanlarla **eş** tutarak, **toplumu** kavram kargaşası ve hayâlet düşmanlarla **korkutarak**, **başardıkları** anlaşılmaktaydı*.

*Refah adına, Vatan, Millet, birlik ve berâberlikle hareket ettiklerini söyleyenler, mademki Millet ve Memleket’in kalkınmasını istiyorlarsa, irticâ veyâ mürteci canavarına **saldırdıkları** kadar, neden **işsizlik**, **sefâlet**, **trafik kazaları**, **adâletsiz gelir dağılımı**, **çevre kirliliği**, **adâletsizlik**, **hukuksuzluk** gibi, **açık-seçik** ve belli olan, **‘canavarlara’** da **saldırmıyorlardı!***

Cumhûriyet’ten beri, *Müslümanların câhil ve gerici olarak lanse edildiğini anlatan*, ilim insanı **Dr. N.**, Müslümanların bu şekilde gösteril-mesinin gerçekte hiç bir şekilde bağdaşmadığını, *yaptığı araştırmalarda*, en çok araştırma yapanın ve okuyanın **dindar öğrenciler olduğunu**, *okuyan kız-*

¹² Kıvanç, T., Zaman G., Bir Basın Emekçisi Düşünür, 16 Temmuz 1990.

¹³ Göle, N., Zaman G., 17 Mart 1993.

* 13 Nisan 2012 târihi akşamında Kanal 7 TV’da bir açık oturumda askerliği sona erdirilen 28 Şubat mağduru olanların anlattıklarından, askerî ortamlarda, meğer, irticânın, başta **Kur’an**’ı **Kerîm** ve namaz ilmihali olmak üzere, çeşitli dinî yayınlar ve başörtüsü gibi İslâmî yaşam tarzı olduğunu ilk defâ hayretle dinledim. O ana kadar “**irticâ**” kelimesinin böyle açık şekilde telaffuz edildiğini duymamıştım.

ların daha şuurulu biçimde örtündüklerini, **İslâm** dinine **sâhip** çıktıklarını söylemekteydi **ki bu görüşler**, bendenizin, çeşitli vesilelerle, ifâde ettiğim ‘Yapılan **baskılar**, sindirilmek istenen görüş ve **eylemlerin** dâimâ artmasına **sebep** olur. Dolayısıyla, hele hele **okumuş** ve kültürlü olan bu insanlara **inandırarak** ve **sevgi** ile yaklaşılması **gerektiği**’ şeklindeki **görüşümü** teyit etmekteydi.

Batı Dünyâsı’nın Müslümanlığı, **gericilik** ve kendilerine karşı bir **tepki** olarak gösterdiğini söyleyen, bu bilim **insanı**, Batılılar tarafından, **lanse** edilen, ‘Müslümanlık eşittir **câhillik**; İslâm eşittir **gericilik**’ şeklindeki **denk-lem**in artık yıkıldığını söyleyerek, **şunları** eklemekteydi:

“**Cumhûriyet** rejimi, medenî insanı **Batıcı** insan olarak **tanımladı**, buna karşı çıkanları dışlamıştır.”

Hemen yeri gelmişken hatırlatmak gerekiyor ki, bu **tanımı**, yalnızca **İnönü** ve **hempaları** tanımlayıp **zorla** uygulamaya kalkmışlardır.

Atalarımız, ‘Yarım din adamı insanı dinden, yarım doktor candan eder.’ **demişler**. Ben de şu soruyu soruyor ve cevaplıyorum: *Yarım aydın insanı neden eder?*

Elbette ki yarım aydın, *insanı insanlıktan*, insan **haklarından** eder!

Bu yarım aydınların bu tutumlarının arkasında Batı **desteği** vardır. “*Batıda İlmî Skandallar*” adlı kitabın yazarı **Ali Çankırılı** kitabının önsözünde bu **gerçeğe** ışık tutmaktadır. **Çankırılı**, bir gün Amerika’da bir kütüphâneye gittiğini belirttikten sonra:

“*Kütüphânede sosyoloji kitaplarına göz gezdirdiğimiz bir gün, hiç tahmin etmediğim bir gerçekle yüz yüze gelmişim. Bir kitapta, “Anadolu Medeniyetleri”¹⁴ bölümünü okurken, Türkiye için şu tâbirin kullanıldığını gördüm:*

“The Sleeping Giant of Anatolia.”

¹⁴ Gül, E., Zaman Gazetesi, Birileri Bu Ülkede Hep Kaos Yaşansın İstiyor, Zaman, 04.02.2002, <http://arsiv.zaman.com.tr/2002/02/04/doguanadolu/h4.htm>

Türkçesi aynen **şudur**: ‘Anadolu’nun Uyuyan Devi!’ Altındaki cümleleri okuyunca iliklerime kadar irkildim! Diyordu **ki**:

“Türkiye, Anadolu’nun uyuyan bir devidir. Onu uyutmak bize çok pahalıya mal oldu, ama değdi... Onu uyutmayı başaran bizler, uyanmaması için hiç bir tedbiri elden bırakmamalıyız. Uyanışına vesîle olacak en küçük bir kıpırdanmayı zamânında bastırmalıyız. Onu uyandıracak tek güç, **İslâmiyet**’tir. Bunu aslâ unutmamalıyız. Öyleyse, en büyük hedefimiz **İslâmî** cemaatlerdir. Lâik hükümetlerle iş birliği yaparak bu cemaatleri halka ‘**gerici güçler**’ olarak tanıtacağız. Onların her kıpırdanışını ‘**irticâ**’ olarak vasıflandıracak; devleti yıkmayı ve yerine **Şerîat** düzeni getirmeyi amaçladıklarını duyuracağız¹⁵.”

“Bunları okuyunca içimde bir feryat koptu: Eyvah... Memleketim!”

Çankırılı’nın bu yazısını okuyunca ben de, beynimden vurulmuşça dönmüştüm.

Yüzde doksan dokuzu Müslüman olan **Memleketimiz**’de Müslümanlık ve Müslümanlar, *bu kadar haksızlığa lâıyk değildir!* Müslümanlar elbette ki bunlara lâıyk olamazlar! Nitekim böyle haksızlık karşısında ruh kökünden **haykıran** rahmetli **Arif Nihat Asya**, Müslümanlara haksızca mâledilen, ‘**gerici**’ kelimesinin, *Batılların ve hempalarının ona yükledikleri, anlamla-rını, kendi üzerlerine püskürterek, gönüllere su serpmektedir.*

“**Bize gerici diyenler**, darda kaldıkları zaman, imdatlarına koşacakları **tâze** kuvvetlerin, **geride** beklemesi usulünden haberdar **olmayanlardır.**”

“**Bize gerici diyenler**, hareketlerde her gücün **arkasını** artçılarla emniyete **alması gerektiğini bilmeyenlerdir.**”

“**Bize gerici diyenler**,, önde ezilmekten korkanlardır.”

“**Bize gerici diyenler**, karada **motor** gücünün, suda uskurun **geriden** ittiğini öğrenmemiş olanlardır.”

“**Bizi gerici bilenler**, biraz da, ön saftan **kaçacakları** temizlemek **va-zîfesiyle geride** olduğumuzu anlamalıdırlar.”

¹⁵ Çankırılı, A., Batıda İlmî Skandallar, Fezâ Yayıncılık, İzmir, 1992.

“**Bize gerici diyenler**, dümenin de geride olduğuna dikkat etmeyenlerdir.”

“Bizi sağcı diye saf dışı etmek isteyenler, tek kürekle yol alabileceklerini sanan **beyinsizler** ve tek **kanatla** uçabileceklerini **sanan** kuş **beyinlilerdir**.”

“Bize ırkçı diyenler, şu Memlekette Soyadı Kânunu'nun varlığından haberi bulunmayanlardır.”

“Bize **Tûrancı** diyenler, ‘**Tûran**’ kelimesinden bir gün **Hatây**’ı, bir gün **Kıbrıs**’ı kastettiğimizin farkına **varamayanlardır**.”

“Bize **yobaz** diyenler, kendi özel **ilericilik** anlayışlarının **inkâr** ve **mel’ânet yobazlarıdır**.”

“Bize **dinci**, bize ümmetçi diyenler, millet **târîfinin** kara câhili olanlardır.”

“Bize **örümcek** diyenler, olsa olsa, **sineklerdir**.”

“Bize **kafatasçı** diyenler, kafatasının dimağa **kalkan** olmak için yaratıldığını, **tassız** kafanın yalnız **ahtapotlarda** bulunduğunu duymamış olanlardır.”

“Bizim ölümümüzü **bekleyenler**, teneşir horozlarıyla **nebbaşlardır**.”

“Bize inkılâp düşmanı **diyener**, inkılâbın manâsını **Sovyet** lügatlarından öğrenenlerdir.”

“Bizi **Kromanyon** İnsanı veyâ Himalaya yetisi **sanarlara**, ‘deeeh!’ demek için gerideyiz **biz!**”

Yukarıdaki konuyu sert ifâdeleri ele alışımın **esas** sebebi, yakın geçmişimizde vatan evlâtlarının nasıl birbirlerine düşürüldüğünü vurgulayıp, bunlardan ibret almak içindir. Çok şükür bu gün bu **tartışmalar**, insanlarımızın, **bâtılı** biraz daha iyi **tanıyarak**, kültür seviyelerinin **perçinlenip** artmasına, bu da **Yeni Türkiye**’nin kolayca ortaya çıkmasına sebep olmuş bulunuyor...

İnsanlarımız, **ilimde ilerleyip** bilgilendikçe, birbirlerini daha yakından tanımışlar, birbirlerini daha çok sevmişler; dolayısıyla düşmanın tuzağına düşmeden, kendi **bindikleri** dalları kesme hatâlarına düşmeden, **Cumhûriyetimiz**’in **Yükselme Dönemi**’ni de başlatmışlardır.

Batılıların, *Memleketimizi zayıf düşürmek için*, her türlü vâsıtayı kullanmaları, *bir yönden*, kendi çıkarları açısından normal sayılabilir. Yalnız, **Vatan Ve Millet**'ini sevdiklerini söyledikleri hâlde, Batılıların bu kirli emellerine âlet olan şu **İnönü Zihniyeti**'nin **Ermeni** ve PKK seviciliğine, *her an içinde buldukları*, ikiyüzlü **tavrılarına** ne demek **lâzımdır, bilemiyorum?**

Eski Türkiye'nin çalkantılı o günlerinde, **'köktencilik'** denilen, bir konu daha vardı:

Bâzen **'köktencilik'** olarak dilimize çevrilen **'fundamentalizm'** **kelimesi**, esâsında Batı ülkelerinde **'gericilik, irticâ'** anlamında ortaya çıkmıştır.

'Fundamentalizm' **kelimesi**, *ilk defâ*, **Amerikan Chicago Üniversitesi**, **'Kitâb-ı Mukaddes'** **Enstitüsü** tarafından, **1909** ile **1915** yılları arasında yayımlanan **12** ciltlik büyük bir doktora **tezinde** görülmüştür. Bu **tez**, **Charles Darwin**'in görüşlerine karşı çıkıyor ve **Amerikan Protestanları** adına; *insanın maymundan geldiği fikri ile şiddetli bir mücadeleye girişiyordu.*"

"Çağın getirdiği aşırılıklara karşı uzun zaman sessiz kalmış **Amerikan Protestanları**, bu tez çerçevesinde nihâyet seslerini duyurmaya karar verirler ve **'Kutsal Kitap'**'ta yer alan **'Yaratılış'** inancına ters düşen her türlü düşünce ile amansız bir savaş vereceklerini dünyâ'ya ilân ederler."

İspanyol TV'sinde başarılı programlar yapmış olan, **Francisco Oleza**'ya göre:

"**Fundamentalizm** sâdece dinde değil, her yerdedir. Ekonomide, devlet idâresinde, eğitimde, politikada ... her yerde, her köşede **fundamentalistler** vardır. Bunlar, her türlü gelişmeye karşı çıkarlar. Tek istedikleri devamlılıktır, hiç bir şeyin değişmesini istemezler, her şeyin aynı kalmasına özen gösterirler. Yâni, bu insanlar **gericidirler**... Meselâ **Amerika Birleşik Devletleri**'nde **fundamentalizm** vardır. Onlar da siyâsette **gericidirler**¹⁶."

Dikkat ediyor musunuz, **Francisco Oleza**'nın bu **târifi**, *sanki yüz de yüz*, **Türkiyemiz**'deki **İnönü Zihniyeti**'ni târif etmektedir. **Memleketimiz**'de **1930**'lu-**1940**'lı yıllara dönme özlemi içinde olanlar da sâhi, *bu târife göre*, gerçek **gerici** olanlar olmuyor **mu**?

¹⁶ Uzel, N., Zaman G., 18 Temmuz 1991.

* Çocukluğumda kendilerini ilerici olarak lanse edenlerin bugün, tam bir gerici mantığı içinde olduklarını hayretle izliyorum.

Demokrasiyi, *beyin yıkama, reklâm, propaganda ve kamuoyu oluşturulmasındaki aşırılıklardan korumak*; yanlışla yönelmemek, sihirli, entrikalı, yanıltıcı davranışların etkisinde kalmamak için **insanların**, *'ilmin ışığı altında' prensibi gereğince*, fert fert mânevî ve iç donanımlarının **sağlam** kurulması gerekir. Çünkü **bilgisiz** ve ilkesiz **insanlar**, *maddî ve mânevî çıkar ve menfaat sağlama uğruna*, kolayca aldatılabilmektedirler.

İnsanların bilgisizliğinden faydalanarak, Eski Türkiye'de yaygarası yapılan ve o sıralarda âdetâ bir can simidi olarak kullanılan beyin yıkamaya ilişkin terim veyâ kavramlardan bir tânesi de 'lâiklik'ti. Bu konuyu hâlâ anlamış değilim. Daha doğrusu, bunun lâstik gibi her tarafa çekilmesini ve bundan her türlü şifâ ve ilâcın ya da imkânın (!) elde edilmesini bir türlü anlayamıyorum. Örneğin, 'demokrasi' ve/veyâ 'insan hakları' sözcükleri gibi, oturdukları yerden bu kelimeyi de devamlı sayıklamakla, bütün kapıların kendilerine açılacağı ve bu kelimeye sarılıp onu kullanmakla, karşı görüştekilerin, perişan edilebileceği inancı içinde bulunanların sayısı, hâlâ pek de az değil...

Neden?

Çünkü bu kelimeyi duyduğumda, bunun zihnimde uyanan kabul edilmiş hiçbir yazılı tanımını da yok ki... Bunun yerine onu her duyduğumda, çocukluğumdan bu yana, zihnimi, insanlara yapılmış binlerce zulüm çağrışimleri dolduruyor / doldurmaktadır...

Şimdi soruyorum, benim gibi düşünenleri, 'lâiklik düşmanı' ilân edenlere?

Suç bende **mi**, yoksa **'lâik'**liği, *uygulamalarıyla*, bir **zulüm** makinesine dönüştürenlerde **mi**? *Sonra bir şeyin daha iyisini arayanlara*, bu uğurda eleştirilerde bulunanlara bir **kulp** takmaya **ne** hakkınız var **sizin**?

Siz, *bu 'yaftalamayı' yapmakla*, ancak bölücülük yaptığının ve **yapılan** zulümlere taraftar olduğunuzun farkında değil **misiniz**? Eğer bunu **bilinçli** olarak yapıyorsanız, bu **davranışınız**, *doğacak 'bulutlu havadan' bir çıkar ve menfaat bekliyorsunuz demektir!*

Ben ise, *konunun daha iyi anlaşılması için şunu soruyorum: Türkçe olmayan, milletçe benimsenmiş bir yazılı tanımını da yapılmamış, bu 'neidi-*

üğü belirsiz' kelimeden, **Anadolumuz'**un her hangi bir köyündeki vatandaşlarımız acabâ **ne** anlıyorlar? *Bir hareketin **Halk** tarafından benimsenmesi için*, onun anlayacağı şekilde olmasında ne sakınca olabilir ki, *faydadan başka?*

Her bi hareketteki asıl **ölçü** bence, *vatandaşın anlaması olmalıdır!* Bu **anlayış**, *Halkı bir ırgat gibi ve işlerinde bir **vâsıta** olarak kullanmak isteyenlerin değil*, asıl **Halkı** baş tâcı yaparak, *onun dertleriyle birlikte olarak*, onunla **bütünleşmek** isteyenlerin **ölçüsüdür**. Bunun veciz **ifâdesi**, *'Bu milletin **efendisi köylüdür**'* sözünde **de bulunmaktadır**. *Elhamdülillah demeliyiz ki, 2018 yılı îtibârıyla, 21. Yüzyıl'ın bu ilk çeyreğinde, Milletimiz Yeni Türkiye olarak, bu nîmete kavuşmuş bulunuyor...*

Bu nedenle '**lâiklik**' kelimesine, *Milletimiz'in anlayıp tasvip edeceği bir tanım getirmedikleri için*, **Eski Türkiye'**nin bütün **Cumhûriyet Hükümetleri**'ni kınıyorum. Çünkü bu tanımsızlığın sürüklediği **keşmekeşlik** ve **belirsizlikten** Milletimiz ve Memleketimiz çok **zarar** görmüştür.

Tekrarlamak gerekirse, Anayasa'da lâiklik yazılı olarak tanımlanmamıştır. Bugün bunun nedeni, *çok daha iyi olarak*, anlaşılmış bulunmaktadır. **Keşmekeşlik** ve **belirsizlik** içindeki bir **istikrarsız** Türkiye Devleti, *her zaman*, çoklarının daha çok **işine** geliyordu, *çünkü...* İşte bu yüzden **Eski Türkiye'**de herkes lâikliği, *kendi anladığı biçimde târif etmekteydi...*

Prof. Âmiran Kutkan Bilgiseven'in Din Sosyolojisi kitabında lâiklik şöyle yorumlanmaktadır:

*"İslâmiyet'in lâikliği teşvik eden özü anlaşılammıştır. Mevlânâ da hukûkun hem **dinî** hem **dünyevî** olmasını savunmuştur... Ne yazık ki, **biz**, lâikliği bir ayırım prensibi olarak almışız ve onun birleştirici özünü ihmâl etmişizdir."*

*"İslâm Peygamberi'nin koyduğu **Medîne Site Devleti Anayasası'nın 25. Maddesi**, 'Beni-Avf Yahûdileri, mü'minlerle birlikte bir ümmet teşkil ederler. Yahûdiler'in dinleri kendilerinin, mü'minlerin dinleri kendilerininindir' hükmünü veriyor. Bu hüküm lâikliğin asıl târifine uymaktadır¹⁷."*

¹⁷ Kabaklı, A., Gün Işığında, Türkiye Gazetesi, 19 Mart 1993.

Yüce Allah (CC)* **Kâfirûn** sûresinde “*Senin dinin sana, benim dinim bana*” demekle dinde zorlamanın olmayacağını beyan buyurmuyor **mu?**

Tanımla Anayasa’da sınırı çizilmeyen bir **kavram**, *baskı aracı olarak kullanılmaya çok uygundur*. Nitekim lâiklik **Eski Türkiye**’de bir **silâh** gibi kullanılmıştır. *Atatürk’ün ölümünden bu yana geçen süre içinde de yapılan ancak bu olmuştur*. Bunun böyle olduğunu herkesin bilmesine rağmen, *bunun insanlarımız üzerinde, hâlâ bir baskı aracı olarak, kullanılmasının istenmesini bir türlü anlamak mümkün değildir!*

Mehmet Şevket Eygi bir yazısında:

“*TV tuşlarına bastım... Lâik bir Bayan Şeriat’a çatıyordu. Sonra da ‘Biz hiç kimsenin Müslümanlığına karşı değiliz’ diyordu. Bu kadar mantıksızlık, demagoji nerede görülmüştür?’*”

“*Çağdaş açık kadın, İslâm ile onun Şeriat’ini birbirinden ayırıyor, birisine saygı gösteriyor, ikincisine düşmanlık ediyor. Bunlar ne kadar mantık fukarasıdır ki, birbiriyle özdeş olan iki şeyin birine saygılı, diğerine saygısız olabiliyorlar.*” **diyerek** kadının bu davranışına mantıksızlık diyordu.

Aslında kadının bu hâli bir matıksızlıktan ziyâde, **açıkça**, bir câhillik ve bilgisizliğin eseridir. *Bilgili ve kültürlü olan, bir insanın, bile bile*, mantıksızlık yapması oldukça zordur. Dolayısıyla bu **durum**, “*İnsan bilmediği şeyin düşmanıdır*” **vecizesi** gereğince, bilgisizliğin verdiği sonuçlara işâret ediyordu¹⁸.

Söz konusu bu bayanın, **İslâm’a düşman olmadığı** anlaşıldığına göre, bir bilgi noksanlığı ve şartlandırılmışlık dolayısıyla **Bayan**, *Şeriat’ın İslâm ile eş anlamlı olduğunu bilmemekte*, câhilliğinden dolayı **tahrikçi** ve **kışkırtıcıların** etkisinde de kalarak, *korktuğu bu kelimeye başka anlamlar yükleyip vehim ve korkulara kapılmaktadır*.

İşte dolayısıyla **bilgi**, *korku ve vehmi ortadan kaldırır*, insana güven verir. Vakar ve haysiyetli insanlar, *ancak korkusuz ve vehimsiz serbest fikir*

* CC kısaltması, “*Celle Celâlühü - O’nun şanı çok yücedir.*” demektir.

¹⁸ Temiz, M., *Müslüman’ım Elhamdülillah Ama Şeriat’a Karşıyım*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/DİNİ%20CEHÂLETİN%20TURNOSOL%20KÂĞIDI,%20ŞERİAT.pdf> YA DA <http://gayalo.net/dosyalar/DİNİ%20CEHÂLETİN%20TURNOSOL%20KÂĞIDI,%20ŞERİAT.doc>, Son Erişim Târihi: 23.10.2014 / <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

ortamlarında yetişir. Sonunda çoklarının deyimiyle, ‘*iyi hayat*’ kavramı gelişir. ‘**İyi hayat**’, *gâyede minimum günah, sağlık, kalp güzelliği, gönül zenginliği, nezâket ve incelik (af, âfiyet, yakîn) olarak tanımlanırsa, elbette güzel olur.*

Hâlihazırda **temennîmiz** odur ki, **lâiklik**, gericilik ve benzeri kavramların tanımları **yapılıp** sınırları çizilmelidir **ki, insanlar önlerini görebilsinler!**

Lâikliğin, **21. Yüzyıl**’da insan haklarının gelişmesi oranında, *ortadan kalkacağına inanıyorum.* Çünkü **lâiklik**, *bilimsel bir sonuç değil*, özellikle geri kalmış **İslâm** ülkelerinde, *insanları grup grup*, parça parça yapıp birbirleriyle uğraştırarak, *güçlerini kendi aralarında kaybettirmek için*, bu ülkelerin kalkınmalarını istemeyen dış güçlerin zorlamalarıyla, **baskı aracı olarak, kullandırılan, bir politika aracıdır.** **Lâiklik**, *ilmin, insanlığın, ahlâk ve fazîletin insanlığa hâkim olmasıyla, yok olup gideceği* benzemektedir.

Cumhûriyet Devrinde İnsan Hakları

21. Yüzyıl’da insan hakları, **8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal**’ın yaptığı sınıflamaya göre, **Din ve Vicdan Hürriyeti, Fikir ve Düşünce Hürriyeti, Teşebbüs Hürriyeti** olarak, *üç ana temelde gelişeceği* benzemektedir. **Devletin** en önemli **görevi**, *bu hürriyetlerin gelişmesi için çalışmak* olmalıdır. Bunların her **biri**, *eyleme dönüştürülüp başkalarına zararlı olmamak şartıyla*, bu hürriyetleri **yayma** hürriyetini de **vermektedir.**

Batı’nın **lâik** anlayışı, *yeterli olmamakla beraber*, kendi vatandaşlarına karşı, *maalesef*, bizden daha **demokratik** ve **insânîdir.** Rahmetli **Ayhan Songar**, *gazetedeki Sohbet köşesinde*, lâikliğin Batı’da ve Türkiye’de nasıl anlaşıldığı hususunda **şunları** yazmaktadır:

“Almanya’da bir işçimizin çocuğuna okulda, mecbûrî Hristiyan dinî dersleri okutulması üzerine yapılan, itiraza Almanların verdiği cevâba bakın:

“Burası Almanya, bu çocuk Almanya’da okuyor ve çok muhtemel ki, edineceği mesleğini bu ülkede tatbik edecek, burada yaşamaya devam edecek... Gündelik hayatında bu Millet’in inanışları ile ters düşmemesi için buranın dinini iğrenmesi gerek... Bizim maksadımız, onu Hristiyan etmek değil, kendilerine hizmet götüreceği Hristiyanların neye inanıp inanmadığını bilmesini sağlamaktır.”

“**Türkiye**’de bir kaymakamın, hâkimin, doktorun **İslâm** dininden haberi **olmadığını bir düşünün!** İcraatında, hükümlerinde **halkın** davranışları ile nasıl karşı karşıya gelebileceğini hiç **mi** akletmiyorsunuz?”

“TRT’ye tasavvuf mûsikisi programı hazırlayan bir **grubun**, hem de kendilerini dinlemeye gelen bir Amerikalı öğretim üyesi ile birlikte, ‘âyin yapıyorlar’ diye tutuklandıklarına **şâhit** oldum. Tutukluluğun kaldırılması ve bu komik durumun izâlesi için **15-20** gün uğraştık¹⁹.”

Din Ve Vicdan Hürriyeti, bir insan için, et ve kemik gibi iç içedir. Bunların içeriğinde ırk ayrımı yoktur. **Cumhûriyeti** kurmasına kurduk, demokratik rejimi dilimize ‘**pelesenk**’ ettik **ama** bunların özüne inip ona ayak uyduramadık. Gelecekte tekrar aynı hatâlara düşmemek için, geçmişten ders almamız gerek, **ders...**

Şeyh Sâid olayından sonra Diyarbakır’da kurulan, **İstiklâl Mahkemesi**’nin Başsavcısı **Ahmet Süreyyâ Özgören**, 1960’larda **Dünyâ Gazetesi**’nde yayımladığı hâtıralarında **diyor** ki:

“Bir gün mahkemeye kara yağız yiğit bir **Kürt** genci getirdiler. Hâkimler sorguya çekti. **Türkçe bilmediği** anlaşılınca, hâkimler danıştılar ve delikanlının îdamına karar verdiler. **Türkçe bilmeyen** bir kimseden bu memlekete bir hayır **gelmeyeceğinden**, îdamına karar verilmiştir, diye gerekçe gösterdiler. Hemen o gece çocuğu götürüp astılar.”

Başsavcı daha sonra bu olayın tesirinden kurtulamadığını şöyle anlatıyor:

“**Dağ Kapı**’da **Yalova** adlı küçük bir otel vardı. Orada kalıyordum. Uyur uyumaz, o **Türkçe bilmeyen** çocuk rüyâma girerek boğazıma sarıldı ve **Türkçe** olarak ‘İdam etsinler (diye) niye beni bıraktın?’ **şeklinde** beni tehdit etti. Sabaha kadar bu hâl üç kere tekrar etti. Deliye dönmüştüm...”

“Sabahleyin mahkemeye gittim ve hâkim arkadaşlara dedim ki, ‘Birâder, **Türkçe bilmeyenleri** asarsak tüm Diyarbekirlileri, hattâ tüm **Doğuluları** asmak lâzım. Biz buraya suçluları cezâlandırmaya geldik...’Rüyâda başıma gelenleri onlara anlattım. **Mazhar Müftü** ve öteki hâkimler, ‘**Sen** karışma bu bizim **işimizdir**’ dediler. Ben de savcılığımı ileri sürdüm, ara-

¹⁹ Songar, A., Mecbûrî Din Tedrisâtı Neden Gereklidir, Türkiye G., 23 Nisan 1993.

*Yeni Türkiye Şuurıyla
CUMHURİYET VE HALİFELİK
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ*

*mızda **münâkaşa** ağız kavgasına kadar ilerledi ve böylece mahkeme iptal oldu. Ben ve onlar bir şifre ile durumu Ankara'ya bildirdik. Bir hafta sonra şu telgrafi aldım:*

“Ahmet Süreyyâ Bey,

Diyarbakir İstiklâl Mahkemesi Başsavcısı,

***Gâyemiz**, Kürtlerin ve Kürtçülüğün kafasının ebediyen ezilmesidir. Hâkim arkadaşlarınızla anlaş... Gözlerinden öperim.*

***Başvekil İsmet İnönü**²⁰“*

Şimdi şu soruları **insana** hemen sorarlar:

Kürtlerin ve Kürtçülüğün kafasının ebediyen ezilmesi insânî midir? Bu ve buna benzer uygulamalar, *bugünkü Güneydoğu Anadolu çözümsüzlüğünün meydana gelmesinde etkili olmamış mıdır?* Bu tür uygulamalarla birlik ve berâberlik sağlanır mı?

Cumhûriyet devrinde, *Fikir ve Düşünce Hürriyeti alanındaki gelişmeler de*, yeterli değildir. Hâlâ hapis hanelerde fikir suçluları bulunmaktadır. Eski Türkiye’de bunlara benzer uygulamalar çok olmuştur. Burada **Rahmetli Necip Fâzıl**’ı hatırlamamak mümkün değildir:

Necip Fâzıl, son *Osmanlı Pâdişahı* Vahdettin ile ilgili bir araştırma yapmış ve orada şu **iddiâları** ileri sürmüştür:

*“... Atatürk, Sultan Vahdettin’in fermânıyla Samsun’a çıkararak **Millî Mücadele**’ye başlamıştır. Pâdişah’tan maddî ve mânevî destek görmüştür.”*

Bu iddiâlar, *bâzı çevrelerde **kıyâmeti** koparmış...* Sonunda kendisine *Atatürk İlke ve İnkılâpları doğrultusunda*, bir **dâvâ** açılmış, *sorgu ve suali müteakip*, bir **bilirkişi** heyeti kurulmuş... Bilirkişiler, bir rapor hazırlayarak **demişlerdir ki:**

²⁰ Yediler, İ., Ayrılık Tohumlarını Kim Attı?, Zaman G., 19 Kasım 1991.

*“Bu iddiâ doğru değildir. Çünkü Atatürk, **Büyük Nutuk** isimli eserinde, sanığın **iddiâlarını** doğrulayacak nitelikte bir açıklama yapmamıştır. **Sanık**, bu ifâdesiyle Atatürk’ün aziz hâtrasına hakâret etmiştir.”*

Mahkeme sonunda Necip Fâzıl, 1.5 yıla **mahkûm** olmuştur. Bu mahkûmiyete sebep olan bilirkişi raporu, *gerçek dahî olsa*, nihâyet bu bir fikir tartışmasından ileri geçemez, *değil mi!* Dolayısıyla, *bu tür tartışmalar*, demokrasi anlayışına göre, *bir mahkûmiyete sebep değildir*. Ama bilirkişi raporu gerçek **değilse**, o zaman bu bir **zulüm** olmaz mı? *Bu 1.5 yılın hesabını kim verecek?*

Necip Fâzıl, *Fâlih Rıfki Atay’ın Çankaya* isimli eserinin, 1969 yılında yapılan, **baskısının 174 ve 175.** sayfalarına bir göz atalım. Orada **Atatürk Fâlih Rıfki Atay’a** anlatıyor:

*“Yıldız Sarayı’nın ufak bir salonunda **Vahdettin** ile âdetâ diz **dize** denecek kadar yakın oturduk...*

*Sağında, dirseğini dayamış olduğu bir masa ve üstünde bir kitap var. Salonun **Boğaziçi**’ne doğru açılan penceresinden gördüğümüz manzara şu:*

*Birbirine paralel hatlar üzerinde düşman zırhlıları! Bordalarındaki **toplar**, sanki **Yıldız Sarayı**’na doğrulmuş... Manzarayı görmek için, oturduğumuz yerlerden başlarımızı sağa-sola çevirmek **kâfi** idi. Vahdettin hiç unutamayacağım şu sözlerle konuşmaya başladı:*

*“-**Paşa! Paşa!** Şimdiye kadar devlete çok hizmet ettin! Bunların hepsi artık bu kitaba girmiştir!*

Elini, demin bahsettiğim kitabın üstüne bastı ve ilâve etti:

“-Târihe geçmiştir.”

O zaman bunun bir Târih kitabı olduğunu anladım. Dikkat ve sükûnla dinliyordum:

“-Bunları unutun!” dedi.

*“Asıl şimdi yapacağın **hizmet**, hepsinden mühim olabilir. **Paşa! Paşa!** Devleti kurtarabilirsin!”*

Bu son sözden hayrete düştüm:

“-Merak buyurmayınız Efendimiz!” dedim.

“Nokta-i nazâr-ı şâhânenizi anladım. İrâde-i seniyez olursa, hemen hareket edeceğim. Ve bana emir buyurduklarınızı unutmayacağım!”

“-**Muvaffak ol!**” hitâb-ı şâhânesine mazhar olduktan sonra huzûrundan **çıktım**. **Nâci Paşa**, pâdişahın Yâveri, fakat benim hocam, derhal benimle buluştu. Elinde, ufak muhafaza içinde bir şey tutuyordu:

“-Zât-ı Şâhâne'nin **ufak** bir hâtırası!” dedi.

Kapağının üzerinde, Vahdettin'in inisiyalleri-isminin baş harfleri veyâ tuğrası-işlenmiş bir saatti.

“-Peki! Teşekkür ederim, dedim²¹...”

Konu ile ilgili olarak **Yavuz Bülent Bâkiler**, “Necip Fâzıl'ı mahkûm eden **bilirkişi** mantığıyla hareket ettiğimiz **takdirde**, Atatürk'ü bile Atatürk düşmanlığıyla suçlamak mümkün...” **dedikten** sonra soruyor:

“Şimdi, Atatürk'ün **Fâlih Rifki** 'ya anlattıkları **Büyük Nutuk** 'ta yoktur diyerek **kimi** cezâlandıracağız?”

21. Yüzyıl'dan Neler Bekliyoruz?

Cumhûriyet'in özünde bulunan, ‘**çoğunluk**’ kavramının hayâta, tam anlamıyla, **yansıtılması** gerekir. Bu maksatla uygulanan seçimlerde, demokratik **usullerin**, **Batı** ve **İslâm düşüncesine** göre **ele alınan**, bâzı **farklılıklarını** ortaya **koymak** lâzımdır.

Cumhûriyet, **mükemmel** bir bilgisayarın donanımı olarak düşünülürse, **demokrasi**, onun yazılımı mâhiyetindedir. Şimdiye kadarki uy-gulamalar göstermiştir ki, bilgisayar ne kadar kıymetli, kapasiteli ve faydalı olduğu hâlde, kullanılan yazılım programları iyi seçilemediği için, **kimse** bu bilgisayar ve yazılımlardan memnun **kalamamıştır**. O hâlde, bilgisayardan vazgeçilemeyeceğine göre, demokrasiyi temsil eden **yazılımı**, insanların beklentilerine uygun hâle getirmekten başka yol olmasa gerektir.

²¹ Bâkiler, Y.B., Sultan Vahdettin-Atatürk-Necip Fazıl ve Çile, Zaman G., 23.11.1990.

Batı demokrasi düşüncesine göre, seçimlerin ana unsurları olan seçmenlerin, bilgili-bilgisiz olmasının önemi yoktur. Sonuçta seçilen idârecilerin, kalite, yetenek ve yeterliliği tartışılabilir olmaktadır. Hâlbuki İslâm te fekküründe, insanların faydası ön plânda tutulduğu için, seçilenlerin, ilim, bilgi ve deneyim bakımından, söz götürmemesi gerekir. Bu ise seçmenlerin de, ilim, kültür ve sanat yönünden yeterli bir birikimde olmalarını gerektirmektedir ki, iyi bir seçim yapılmış olsun. Bunun için, seçmenlerin eğitim, öğretim bakımından yetişmeleri, onların en önemli demokratik haklarıdır ve bunun devlet tarafından sağlanması gerekir.

Sonuç itibâriyle, hangi toplum olursa olsun, toplum fertlerinin ilmî açıdan yetişmeleri oranında bireyler, bencilliklerinden uzaklaşarak, ilâhî, kolektif ve evrensel insanlık bilincine yaklaşacaklar. Bu bakımdan, bugünden başlamak üzere, okullara insan hakları, insan sevgisi ve ahlâkına âit dersler konularak, demokrasi, bir teorik kavram olmaktan çıkarılmalıdır.

Böylece 21. Yüzyıl'da insan hakları ve insanlık, hâkim kılınabilir. İnsanlığın hâkim olduğu bir sistemin adının da, aslında, pek fazla da önemi yoktur; ister De-mokrazi ya da Yeni Demokrasi olmuş ister bir başkası...

Yeni Demokrasi Anlayışı

20. Yüzyıl'da Cumhûriyet ve demokrasi, eksiklikleri ile uygulanmıştır. Kavram karışıklığını önlemek için, uygulaması tam olmayan cumhûriyet ve demokrasileri, başka isimlerle ifade etmek gerekir. Bu yüzden, bunlara totaliter cumhûriyet, totaliter demokrasi demek, daha uygun düşmüştür.

21. Yüzyıl'da İnsan Hakları ve Demokrasi, belki de, tek bir kavrama indirgenebilecektir. Bu yeni anlayışta esas unsur, İnsan Sevgisi Ve İnsan Hakları'nın hâkim olmasıdır. İnsan sevgisinin temelinde ise, İslâm, ilim ve ahlâk bulunur / bulunmalıdır da... Bu değerler bertaraf edilerek, bir yere varılamaz.

İnsanı, bilmediğinin düşmanı olmasından, kurtaran tek çâre, İslâm, ilim ve ahlâktır. Çünkü bunlar olmadan, hiç bir şey halledilemeyeceği gibi, Yunus'un 'Bir ben vardır bende, benden içerü' deyiminde geçen, içerdeki 'ben'in anlaşılması da, ancak bunlarla olur. "Nefsini bilen Rab'bini bilir" hadîsi gereğince de, insanın dünyâya gönderilişin tek hedefi olan, Rab'bini

tanımasının yolu, böylece, ‘ben’liğini tanıdığı oranda açılır / açılacaktır / açılmış olacaktır...

21. Yüzyıl’ın demokrasi anlayışının, ‘İslâm, ilim ve ahlâk’, ‘İnsan Sevgisi’ ve ‘*Cumhûriyet Rejimi*’nin meydana getirdiği, üçlü takımın oluşturduğu saç ayağının sunduğu, en sağlam sosyal dengeyi oluşturması beklenmektedir. İnsanlık için gerçekleşmesi mümkün olan bu oluşum, bir vecize hâline gelerek kitaplara ve yazılara geçmiş olan, “Bir insan câhilleştikçe **Hıristiyanlığa**, ilim ve ahlâkta ilerledikçe **Müslümanlığa** yaklaşır” görüşünün, âdetâ, bir tecellîsi olacaktır.

Eski Türkiye’nin o günlerinde bile, bâzı yayınlarda, *Batı’da Müslümanlığını gizli tutan, 300’den fazla bilim adamından bahsedilmesi, Yeni Türkiye’deki bâzı istatistiki bilgilere göre ise, 2050 yılında Avrupa’da Hristiyanlarla Müslümanların sayılarının eşitleneceği ve 2070 yılında ise, bütün dünyâda Müslümanların sayısının Hristiyanların sayılarını geçeceğinin bildirilmesi*, geleceğin her hususta daha insânî günlere gebe olacağının birer işâreti sayılabilir. Bu bir ilâhî tecellî, gelecekte ilimden pay alacak olan, çoğu insanların Müslüman olacağının da bir mücdesini verir gibidir.

Geleceğin demokrasi anlayışında lâiklik diye bir kavramın olmaması beklenmektedir. Geçmişte bu kavram bir zulüm aracı olarak kullanılmıştır.

Sonuç

Cumhûriyet ve demokrasi kavramlarına ne kadar güzel anlam ve tanımlar verilse bile, asıl mesele, gide-gide, bunların uygulanmasına varmaktadır. Her şeyin merkezinde **insan** vardır. *Uygulayıcı insandır.* İnsan da uyguladığını insan için uygulamaktadır. O zaman **sen, nasıl oluyor da, insanı** ikinci plâna atabiliyorsun? *Onun için hayatî önem taşıyan, meselâ ‘okuma hakkını’, Anayasa’yla da korunmuş olmasına rağmen, yok sayabiliyorsun?* Bu düpedüz bir **zorbalık**, dayatma ya da *insan haklarına bir tecâvüz değil midir?*

Sonucun **güzelliği**, uygulamanın şekline bağlıdır. **Yeni Türkiye’ye** gelinceye kadar **Cumhûriyet Ve Demokrasi**’nin hakkının teslim edilememesi, mü’min insanların insânî boyutlarının bilerek ve kastî şekilde, kâmil bir seviyeye vardiirilmemesinin bir sonucu olsa gerektir. **Eski Türkiye’deki bu durum, zihniyet, insânî vakar ve haysiyet kavramlarına, gereken, önemin verilmemesi sonunda ortaya çıkmış bulunmamaktadır.**

Cumhûriyet rejimlerinde Millet çoğunluğunun ön plâna alınması için, Milletimizin, ortak İslâmî İtikat Ve Kültürel istikâmet içinde, şekillenmesi gerekir. Batı düşüncesi ile İslâm düşüncesi arasındaki farkın, Batı ve İslâm kültürlerinin yoğurduğu iki ayrı zihniyetin uyuşmamasından meydana geldiğini bildiğimize göre, bunun, Eski Türkiye’de de, yöneticilerimiz tarafından, Milletimizin lehine olacak şekilde, dikkate alınması gerekmiyor muydu

Bugün Batılıların kendi halklarına karşı demokrasi tecrübesinde bizden, kısmen daha, önde olmasının nedenlerinden birisi, onların kendi halklarına, bizim Halkımıza verdiğimiz önemden daha fazla, önem vermelerinden kaynaklanmaktadır.

Toplumlarda, bilimsel olarak, sosyal ve kültürel bir çerçevede, zihniyet değişiminin iyi yönde olmasına, demokratik kavramlar yardımcı olur. Bunun insanlardaki yansımalarından bir tânesi de, ‘insan vakar ve haysiyeti’dir. Bu bir nevî, ‘erdem’le ilişkili olan, ‘insanlığın’ başka bir adıdır.

Eğer bir insan, bir işin gerçeğini bildiği hâlde, ‘beyazı’ kara veyâ ‘karayı’ beyaz göstermek için, bilinçli olarak bir çaba sarf edebiliyorsa, bu insan, haysiyetsiz ve güvensiz bir insandır. Bu davranışın adına Batı’da ‘politika’ diyorlar. İşin enteresan tarafı da, bunun, Batılıların yönetim tarzlarının adı olmasıdır. Bu karakterde olanlar, kendi çevresindeki insanların hak ve haysiyetini de koruyamazlar. Bunlar, karakterli insanlar nezdinde, bir haysiyete sâhip de olamazlar. Hâlbuki Cumhûriyet ve demokrasi, ancak haysiyetli insanların ve haysiyetli idârecilerin sayılarının çokluğu nispetinde gerçek anlamına kavuşabilir. O hâlde prensip olarak önce, vakarlı ve haysiyetli insanların yetişmesine ön ayak olmalıdır! Böyle haysiyetli ve dürüst insanların idâre tarzına ise, Kültürümüzde ‘siyâset’ denmektedir*. Siyâset demek, içine yalan karıştırılmadan, yapılan yönetim biçimi demektir.

Millet ve memleket menfaatlerini şahsî çıkarlarından üstün tutan vakarlı ve haysiyetli insanlara ihtiyaç vardır. ‘Âyinesi iştir kişinin lafa bakılmaz’ demişler. Bir terim veyâ kavram ne kadar güzel olsa bile, asıl hüner, onun, anlam ve tanımına yakışır bir şekilde, uygulayıcısında ve uygulandığıdadır.

Cumhûriyet ve demokrasi, kulağa hoş gelen iki güzel sözcüktür... Mânaları da öyle... Ama görüyoruz ki, Eski Türkiye’de geçen süre içinde, bu iki güzel sözcük adına kimler neler yapmamışlardır ki!

* Günümüzde kavram kargaşası o kadar artmıştır ki, ‘Batı’nın politikasına’ da ‘siyâset’ deyip geçiyorlar.

Cumhûriyeti, *kızıyla kızanıyla*, kadını ve erkeğiyle, 7'den 70'e, ce-fakâr **Anadolu Halkı**, *İslâm'ın verdiği mânevî güç ile kurmuş* ve onun asıl **sâhibi** ve **koruyucusu** olmuştur. Çünkü **inancının** yegâne **gereği** de, *rejim olarak*, cumhûriyettir. Allah'ın (CC) murâdı da, *muhtemelen bu olmalıdır ki, [gerçeğini Allah (CC) bilir]* Hz. Peygamber (SAV) Efendimiz'in erkek **ev-lâdı** yaşamamıştır. *Ama ne yazık ki*, kraldan daha kralcı kesilen bir takım menfaat **grupları**, *onun güya koruyuculuğuna soyunmuş*, bu **ulvî** kavramları istismar ederek, *dağdan inip bağdakini kovarcasına*, **Cumhûriyet**'in asıl sâ-hiplerini Cumhûriyet düşmanı göstermeye **gayret** etmişler ve *hâlâ da etmekte-dirler*. Nitekim **Eski Türkiye**'de, Memleketimizi **hortumlayanların dahî**, *Cumhûriyetimizi ve onun koruyucusunu istismar ederek*, onun gölgesine sığınmaya kalktıklarına da şâhit olmadık **mı?**

Bütün bu **zihniyetler**, *insanlarımızı sınıflara ayırarak*, bir nevî bölü-cülük yapmaktadırlar. Yakın târihimiz olarak **Eski Türkiye**'de bunun örnek-leri çoktur. **Ankara**'nın görünüşünü **bozuyor** diye, *köylü vatandaşları-mızı Ankara içlerine sokmayan* ve Atatürk'ün resmini, *Türk parasına lâyük gör-meyerek*, Atatürk'ün ölümünden sonra **paranın** üstünden **kaldıran** bu zih-niyet **sâhipleri**, *hâlâ mevcutsalar*, bundan sonra pek umutlanmasınlar! **Cum-hûriyeti** kuran asıl **ruh** bundan sonra, *kutsal değerlerimizi*, bir avuç, *keyfîne düşkün*, menfaat **çetelerinin** eline bırakmayacaktır!

Voltaire, *"Bir memleketin kaderi başbakanının sindirim organlarının iyi çalışıp çalışmamasına bağlıdır."* **diyor**. Bu **söz** madalyonun bir yüzünün ifâdesidir. **Arka** yüzü ise, *bence, şöyle olmalıdır: "Memleketin kaderine sâ-hip olanların ruh ve kafa yapıları, o memleketin halkının ruh ve kafa yapı-larıyla örtüşmelidir!"*

Ancak bu takdirde, *'Bu memleketin efendisi, köylüdür'* **hükmü**, *istis-mar edilmekten kurtulur*, **gerçek** anlamına **kavuşur**. *O zaman*, Millet'in her bir ferdine saygı duyulabilir, demokrasiden, *gerçek anlamıyla*, ancak o zaman bahsedilebilir.

Devlet, *o memleketteki insanlar tarafından oluşturulan*, sistemin adıdır. İnsanları bir an için yok sayarsanız, *devlet diye bir şey kalmaz*. Yâni **dev-let**, *fert, fert insanların idarî gücü ve katkısı demektir*. Bu yüzdendir ki, bir devlet ve Cumhûriyet **düşmanı**, *aslında o Millet'in düşmanıdır*. Dolayısıyla, **demokrasi**, *bu insanların istediklerinden başka*, bir şey **midir** ki, *devlet ve Cumhûriyet onlardan ayrı olarak tasavvur edilsin?* Hâinler daha çok Devleti / Cumhûriyet'i ve Millet'i, *ayrı ayrı*, düşünenler ve devletin başına **geçip**,

kendi şahsî kaprislerinin tatmin vâsıtası olarak, Millet'in haklarını hortumlamak isteyenler arasında çıkmaktadırlar.

Nitekim Cumhûriyet rejimini ellerine geçirmeye **çalışanlar**, Millet'in târihî birikimini **târumâr** etmişlerdir. **1927** yılında bir Fransız gazetesine bir beyânat veren, **Mahmut Esat Kurt**'un aşağıdaki sözleri bunun açık bir delilidir:

“Bütün inkılâplarımızın en esaslı hedefi mâzi ile hesapları kesmek ve mâziyi yıkmaktır¹².”

İşte Milleti geçmişinden ayırarak, **‘mâziyi silmek’** isteyen, bu **zihniyet**, aslında Millet'i düşünmeyen, *‘Millet'in köküne incir dikerek’*, Millet ile devleti ayrı ayrı kabul eden **zihniyettir**. Bu **zihniyet**, *eski Sovyet Sosyalist Cumhûriyeti'nde olduğu gibi*, devleti göklere çıkardığı oranda, halkı **‘rezillikler’** içinde bırakmaktadır.

Eski Türkiye'de bu görüş doğrultusunda devletin başına geçenler **yü-zünden**, *ne kadar millî servet hebâ edilmiştir ki*, bunların haddi hesabı yoktur.

Eski Türkiye'nin sonlarına doğru, **2000**'li yıllara girdiğimiz günlerde birçok bakımdan hâlâ Osmanlı dönemindeki seviyelere gelmiş değildik. Hâlbuki beğenmediğimiz (!) o dönemlere göre fersah, **fersah** önde olmamız gerekmez **miydi?** Yıllarca uyutulduğumuzun acabâ şimdi olsun farkına varabiliyor **mu** yuz?

‘Bu memleketin efendisi, köylüdür’ Çağdaşlaşmanın göstergeleri sayılan temiz bir toplum ve medenî **insanlar**, *Osmanlı devrinde*, bugünkünden çok daha ileriydi. Avrupa kaynaklı seyâhatnâmelerde:

*“...Yere tükürmek bir **Frenk** âdetidir ve Türk milletince hayret mevzû-udur. Çünkü Türkler mendillerini açar öyle tükürürler.”* diye yazılmıştır.

1769'da **Sir James Porter**:

“Osmanlı Devletinde hırsızlık, soygun, yol kesme, dolandırıcılık ve yankesicilik yok gibidir. Hele İstanbul'da asâyişsizlik gerçekten nâdirdir.” **diyor.**

Şimdi **övünçle** kurduğumuz, **Cumhûriyet** döneminde durum nasıl? Bir düşünün bakalım!

¹² Bâkiler, Y.B., Sultan Vahdettin-Atatürk-Necip Fazıl ve Çile, Zaman G., 23.11.1990.

Fransız şâiri **Lamartin** Türklerden bakınız **nasıl** bahsediyor:

“Türkler de canlı ve cansız mahlûkâtın hepsiyle iyi geçinirler. Ağaçlara, kuşlara, köpeklere velhâsıl Allah’ın yarattığı her şeye hürmet ederler. Bizim memleketlerde başıboş bırakılan yâhut eziyet edilen bu zavallı hayvan cinslerinin hepsine şefkat ve merhâmetlerini gösterirler. Bütün sokaklarda mahalle köpekleri için muayyen aralıklarla su kovaları sıralanır. Bâzı Türkler de ömürleri boyunca besledikleri kumrular için ölürken vakıflar kurup kendilerinden sonra yem serpilmesini sağlar²².”

Claud Farrere diyor ki:

“O Türk, nâmusludur, vefâkardır, dürüsttür, katı bir görünüşü vardır belki; ama zayıflara ve iyilere karşı inanılamayacak kadar yumuşaktır²³.”

Ayhan Songar Sohbet köşesinde, ‘*İlânen Tebligat*’ başlığı altında, **1892** yılından tam yüz yıl sonra **1992** yılında, *Batı’ya yönelmenin 100 yıllık bilânçosunu çıkarmakta*; sonuçları **şöyle** özetlemektedir:

O, **1892**’de, **9 128 880** kilometre yüz ölçümü olan ülkenin, **1992**’de **778 000** kilometrekare yüz ölçümüne düşerek **12** defâ küçülen vatan toprağına; **1892**’de *Dünyâ üçüncüsü* olan donanmamızın **1992**’de, **10** defâ gerileyerek *Dünyâ 32’inciliğine*; **1892**’de **3** dolar olan para birimimizin **1992**’de **21 000** defâ küçülerek ancak **7010** lira ile yalnız bir dolar alınabildiğine **işâret** etmektedir.

Aradaki farkı doğuran **sebeup**, *Cumhûriyet değil*, Cumhûriyet adına memleketi **talân** ederek **soyup** soğana **çeviren** bâzı **sözde** vatanseverler ve **onların** *zihniyetidir*. Bunlar yüzündendir ki **Türkiye**, *sırf siyâsî seçimlerin yapılmasını sağladığı için*, kendisini demokrat bir ülke sanmasına rağmen, *demokrasiyi benimseyen ülkeler arasında, yer alamamıştır*.

Devlet yetkililerinin ve yüksek makamlarda bulunanların, *demokrasiyi zedeleyici beyanlardan*, kaçınmaları gerekir. Bu tür **beyânlar**, *devlet adamı ciddiyetiyle bağdaşmadığı gibi*, yeni yetişen gençler için de, *iyi örnekler olmamakta*, onlar üzerinde zararlı **etkiler** bırakmaktadır®.

²² Kandemir, M.Y., Örneklerle İslâm Ahlâkı, Sayfa 93-94, Nesil Yayınları, 2003.

²³ Danişmend, Eski Türk Seciye ve Ahlâkı, Sayfa 92.

® Ne yazık ki, teknolojiyi sebep göstererek, TV’lerde Millet’in gözünün içine baka baka rahatça ve doya doya ‘*sövediğini*’ bütün dünyâya ilan eden, sözde örnek alınacak (!), liderleri de gördük.

*Kazanılmış iktidar gücünü muhafaza etmek için, geçmiş demokrasi deneyimlerini bir korku fobisi hâline getirerek, **Halkı sindirmeye yönelme-mek gerekir. Aristo**'nun 'İktidar iktidâra düşkün olmayanlara bırakılmalıdır' sözlerini ön plânda tutan demokrat idârecilere **ihtiyaç** vardır.*

*İnsan Hakları borazanlığını yapan **ABD**'nin mîmârı olduğu, o za-manki, **Yeni Dünyâ Düzeni**'nde, görünüşte oldukça önemli bir yer tutan **sev-gi**, kardeşlik, **barış** ve **eşitlik** gibi, ifâdeler inandırıcı bulunmamaktaydı. Yeni Dünyâ Düzeni veyâ **Globalleşme**, bu insânî sözcüklerin şemsiyesi altında, yeni sömürü ve emperyalist plânların ürkütmeyen **cici** ve **çekici** birer adlardı. Bu gerçek **kelimeler**, hayâta geçirmek için, onlara **samîmi** olarak inanan insanların işidir. Bu inançta olan samîmi **insanlar**, sivil kuruluş ve **der-nekler**, bu küçülen Dünyâ'da, iletişim nîmetlerinden faydalanarak, bir araya gelip güç birliği yapmak, **Cumhûriyetimizi** emperyalist tehlikelere karşı ile-lebet ayakta tutmak zorundadırlar.*

***Yazımı**, Atatürk'ten sonra, lâikliğin, katı bir şekilde uygulandığı dö-nemlerde, din ve vicdan özgürlüğünün nasıl bir baskı altına alındığını vurgu-lamak için, **Osman Yüksel Serdengeçti**'nin başından geçen bir olayla bitir-mek istiyorum:*

***Osman Yüksel Serdengeçti**'yi tanımayan yoktur. Bu **zat**, bir **zaman-lar**, 'Allah' dedi diye, 'lâiklik' tilsiminin hışmına uğramış, mahkemeye ve-rilmiştir.*

*Mahkemenin ağır cezâ reisi **Serdengeçti**'ye sorar:*

"Osman Bey, savcılık makâmı sizin radyodaki konuşmanıza başlarken "Allah" kelimesini kullandığınızı belirterek bundan dolayı şahsınızı suçluyor. Söyleyin bakalım savunmanız nedir?"

Serdengeçti savunmasını şöyle yapar:

*"Efendim! Allah kelimesi ve mefhûmu Türkçe'nin vazgeçilmez bir un-suru hâline gelmiştir. Meselâ '**Allahısmarladık**' deriz; '**Allah ömürler ver-sin**' deriz; '**Allah aşkına**', '**Allah'ını seversen**' ve '**Allah izin verirse**' deriz. Kullanılması bu kadar tabî olan Allah kelimesini radyo konuşmasında niçin kullandın, bu suçtur şeklindeki savcılık iddiâsına cevâbım şudur:*

Allah Allah!